

Youtube: el mirall del segle XXI

ANTONI GUTIÉRREZ-RUBÍ - Assessor de comunicació

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 24.09.08

Quan la vida no té sentit, únicament les coses excepcionals es converteixen en una opció per a algunes ments malaltes. No hi ha res més memorable, encara que efímer, que una notícia que trenqui fronteres. L'anonimat tortura els dements que consideren que el silenci del seu voltant és part de la confabulació de l'exterior contra ells mateixos. Aconseguir el moment públic, encara que aquest sigui brutal i tràgic, com el d'ahir a Finlàndia, es converteix en la demostració sublim de la ruptura amb l'opressió psicològica.

La necessitat de gravar les amenaces és, en el fons, el preludi d'una notícia que veuran altres ulls. És el plaer de la visió anticipada, el que explica la fascinació per la càmera. Quan es veuen a la pantalla, saben que seran notícia i se senten millor, forts i considerats. El pas criminal s'acosta.

A la pel·lícula Taxi driver, Robert De Niro interpretava Travis, un taxista justicier que s'entrenava davant del mirall. Assajava moviments, veus i habilitats. Youtube possibilita un mirall audiovisual per desafiar la societat amb imatges provocadores i també premonitòries. Gravar-se i visionar-se té alguna cosa d'onanisme virtual, de plaer íntim que es fa públic quan es penja a la xarxa. Fer realitat la ficció filmada és el pas següent i inevitable. O un avís.

No és la primera vegada que joves desequilibrats i perillosos graven les seves paranoies i les penjen a internet. Quan això succeeix, el trànsit del

que és virtual a la realitat està per caure. Únicament és qüestió de temps i també d'oportunitat. Youtube no és el problema. No s'equivoquin. És el mirall del segle XXI.